

Yılgın Cemreler

– AYDIN UZKAN · 18 Ekim 2014

Mezarsız ölülerin kefenidir gökyüzü
Ki sabahı doğurmaz her güneş
Recm taşları biriktirir cebinde zaman
Musallada saklanır çaresizliğin zehri
Ve nereye gitse kendine gelemes insan

Hayatın ezberindeki nakarattır hüzn
Hep alnından vurulur kahkahalar
Bekleyişlerin parmak izleri kalır camlarda
Ayakları sürçer yolcuların
Ve ağır cümlelerle düzleşir kamburlar

Dört mevsim yağarken karlar
Yeryüzünün yaraları devşirilir gökyüzünde
Sokakların tenine bulaşır meczup kanamalar
Başlar tezatların uyumlu dansı
Ve sudan can dilenir balıklar

Kalmak kokulu bir gidiştir insan
Hep kuraktır yolcusuz yollar
Rehzen düşünceler uzatır gidişlerin menzilini
İnkârlarda saklanır pişmanlıklar
Ve gömleğine sığmaz yılanlar

Meçhullerden fırlatılır oklar
Düşlere düşer uçakların gölgesi
Fersiz gözlerle süslenir bedenler
İnfılaka yürür yasak bir alfabenin harfleri
Ve asfaltları çatlatır azimli çiçekler

Mecazlı bir mahya asılır yüzlere
Ses tellerine tüner güvercinler
Eşelenir alfabeden kovulan sesler
Renkleri kaybolur yağmurların
Ve çukurlara doldurulur kullanılmamış nefesler

.
..
.r